

De møder Modstand nok fra Autoriteternes Side, naar de vil have en Sag frem. Vi har her paa Rigsdagen endnu ikke faaet vedtaget en Dyrebeskyttelseslov, men alligevel forsøger disse Mennesker at gøre et godt Arbejde i denne Sags Tjeneste, og det, synes jeg, bør paaskønnes. Jeg tror at turde sige, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, som altsaa selv er Dyreven, heller ikke vilde synes om at undvære disse Mennesker; thi var de ikke, vilde Dyrebeskyttelsessagen her i Landet slet ingen praktiske Talsmænd have rundt omkring, og det vilde sikkert ogsaa det ærede Medlem anse for højest uheldigt. De kan, som sagt, tage fejl, men deres Arbejde i al Almindelighed bør paaskønnes og ikke mindst af den Rigsdag og Lovgivningsmagt, som endnu ikke har faaet gennemført nogen virkelig Dyrebeskyttelseslov her i Landet.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem fra Odense (Marott) behøver ikke at være bange, jeg elsker det ærede Medlem, og jeg elsker alle Dyrevenner; jeg taler aldrig ondt om dem, men beder dem kun om ogsaa ved en Lejlighed som denne at bruge den gode Forstand, som de ved andre Lejligheder viser, at de er i Besiddelse af. I den foreliggende specielle Sag drejer det sig ikke om det Spørgsmaal, om Raagerne gør mest Nytte eller mest Skade, eller om Skaden og Nytten er lige, nej, det drejer sig om det Spørgsmaal, om Raager, der samler sig i Kolonier, gør mest Skade eller Gavn. Hvis det er saa, at de gør mere Gavn end Skade, maa de Mennesker, som har deres Marker op til Kolonien med de 20,000 Reder, jo være blevet Millionærer af al den Gavn, de har haft af den.

N. Jensen-Nybjerg: Jeg hører til dem, der er glade over Lovforslagets Fremkomst, fordi jeg af egen Erfaring ved, hvilken stor Skade disse smaa sorte Fugle kan foraarsage. Jeg ønsker ikke Raagerne udryddede lige saa lidt som nogen anden Dyreart her i Landet. Jeg tror, at enhver Dyreart har sin Bestemmelse i Naturen, og at vi ikke skal sætte noget ind paa at udrydde nogen. Paa den anden Side tror jeg heller ikke, vi behøver at frygte noget i saa Henseende. Det vilde sikkert blive meget vanskeligt at

udrydde Raagerne, ja, jeg tror endogsaa, det vilde blive meget vanskeligt at udrydde Kolonierne. Det højeste, man kan naa og har naaet med de til Raadighed staaende Midler, er at faa dem til at flytte. For nogle Aar siden begyndte der at komme Raager til Odsherred. De slog sig ned i den nordligste Skov i Herredet ude ved Kattegat og byggede Kolonier der. I de Aar, de boede der, led jeg paa den lille Ejendom, jeg har, store Tab ved deres Angreb. Det hidrørte maaske noget fra Driftsmaaden — hvis man er lidt udenfor den almindelige Driftsmaade, saar paa en lidt anden Tid, lidt før eller lidt senere end almindeligt, er man særlig udsat for Raagerens Angreb. Da Kolonien bredte sig, førte det til, at Beboerne sluttede sig sammen og søgte med Tilladelse og Hjælp af Forstvæsenet at udrydde Kolonien. Det opnaaede man nu ikke, men man opnaaede, at Raagerne fortrak ligesom Rotter. De flyttede hen i en Skov, som ligger mere midt inde i Herredet. Ogsaa derfra er de nu fordrevet og er flyttet længere Syd paa. Nu huserer de navnlig omkring Lammefjord, og der ved jeg, at mange Beboere lider store Tab ved dem.

Jeg tør ikke anbefale nogen bestemt Udryddelsesmaade. Jeg ønsker, at man skal anvende en saa lidt barbarisk Fremgangsmaade som muligt, og navnlig ønsker jeg, at man ikke anvender Børn til denne Udryddelseskrig. Det er ikke noget godt Børnearbejde, og det er ingen god Børnelærdom. Jeg kunde være tilbøjelig til at mene, at den af det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) anbefalede Fremgangsmaade: at holde Raagerne borte fra Reden en vis Tid, efter at de har ligget en Tid paa Æggene, saa at disse er halvt udryddede, var den bedste. Hvis Raagerne paa den Tid kan holdes borte f. Eks. i 36 Timer, som det ærede Medlem gjorde gældende, tror jeg, man opnaar at faa udryddet meget af Yngelen. Men man opnaar ganske vist derved ikke at faa udryddet de gamle. Men, som sagt, jeg tror heller ikke, at det gælder om at faa udryddet Raagerne, det gælder om at faa indskrænket deres Antal og navnlig at faa indskrænket de store Kolonier. Jeg tror ikke, at vi i Odsherred har haft Kolonier paa 15 à 20,000 Reder, men vi har haft dem meget store, og selv om de ikke er saa store, ved jeg dog, at de er i Stand til at foraarsage meget betydelige Tab.

Jeg vil til Slutning sige — der er sagt saa meget baade for og imod Raagerne,